

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 24.10.2006
KOM(2006) 618 v konečném znění

ZELENÁ KNIHA

**O ZLEPŠENÍ ÚČINNOSTI VÝKONU SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ
V EVROPSKÉ UNII:
OBSTAVENÍ BANKOVNÍCH ÚČTŮ**

(předložený Komisí)

{SEK(2006) 1341}

ZELENÁ KNIHA

O ZLEPŠENÍ ÚČINNOSTI VÝKONU SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ V EVROPSKÉ UNII: OBSTAVENÍ BANKOVNÍCH ÚČTŮ

Cílem této Zelené knihy je zahájit široké konzultace zúčastněných stran o tom, jak v Evropě zlepšit vymáhání peněžních pohledávek. Tato Zelená kniha popisuje problémy současné situace a jako možné řešení navrhuje vytvoření evropského systému pro obstavení bankovních účtů.

Komise vyzývá zúčastněné strany, aby do 31. března 2007 zaslaly své připomínky na následující adresu:

European Commission
Directorate-General for Justice, Freedom and Security
Unit C1 – Civil Justice
B - 1049 Brussels
Fax: +32-2/299 64 57
E-mail: jls-coop-jud-civil@cec.eu.int

Žádáme zúčastněné strany, aby v případě, že si nepřejí zveřejnění svých připomínek na internetových stránkách Komise, tuto skutečnost výslovně uvedly.

Komise hodlá zorganizovat veřejné slyšení o předmětu Zelené knihy. K účasti budou přizváni všichni respondenti.

1. Úvod

1.1. Nedostatky současné situace

Právní předpisy upravující výkon rozhodnutí jsou často považovány za „Achillovu patu“ evropského soudního prostoru pro věci občanské. Zatímco existuje řada nástrojů Společenství, které upravují příslušnost soudů, postupy uznávání soudních rozhodnutí, jejich prohlášení za vykonatelné a mechanismy pro spolupráci soudů v občanskoprávním řízení, nebyl doposud předložen žádný legislativní návrh, který by se týkal konkrétních opatření k výkonům rozhodnutí. Doposud platí, že poté, co bylo soudní rozhodnutí prohlášeno vykonatelným v jiném členském státě, je jeho výkon zcela záležitostí vnitrostátního práva.

Současná roztržitost národních pravidel pro výkon rozhodnutí vážně ohrožuje přeshraniční vymáhání dluhů. Věřitelé, kteří usilují o výkon soudního rozhodnutí v jiném členském státě, se setkávají s různými právními systémy, procesními požadavky a jazykovými bariérami, které ve vykonávacím řízení znamenají další finanční náklady a časová prodlení. V praxi se věřitel, který se v Evropě snaží vymoci peněžní pohledávku, zpravidla pokouší dosáhnout

svého cíle cestou rozhodnutí o obstavení¹ bankovního účtu či bankovních účtů svého dlužníka. Takové postupy existují ve většině členských států, a pokud jsou účinné, mohou být účinným nástrojem proti dlužníkům, kteří neplní nebo podvádějí.

Zatímco však dlužníci jsou dnes schopni přesouvat své peníze téměř okamžitě z účtů známých jejich věřitelům na jiné účty ve stejném nebo jiném členském státě, věřitelé nejsou schopni tyto peníze blokovat odpovídajícím tempem. V rámci stávajících nástrojů Společenství není možné vynést rozhodnutí o bankovním obstavení, které by bylo vykonatelné v celé Evropské unii. Zejména nařízení 44/2001 (Brusel I)² nezajistí to, aby ochranný opravný prostředek, jakým je například bankovní zabavení vynesené *ex parte*, byl uznán a vykonán v jiném členském státě než ve státě, v němž byl vydán³.

Obtíže spojené s přeshraničním vymáháním dluhů popsala Komise již ve svém sdělení v roce 1998 „K účinnějšímu vynášení a vynucování rozsudků v Evropské unii“⁴. Vzhledem k rozmanitosti právních systémů členských států a komplexnosti daného předmětu doporučila, aby se úvahy zpočátku zaměřily na otázku bankovního obstavení⁵. O dva roky později byla Komise v programu vzájemného uznávání vyzvána, aby zlepšila opatření k obstavení ve vztahu k bankám⁶. V roce 2002 Komise vypsala veřejné nabídkové řízení na vypracování studie *o dosažení účinnějšího výkonu soudních rozhodnutí v rámci Evropské unie*. Zpráva vzešlá z této studie rozebírá situaci v tehdejších 15 členských státech a navrhuje několik opatření na zlepšení výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii, zejména zavedení evropského příkazu k obstavení bankovního účtu, evropského ochranného příkazu se stejným účinkem a řadu opatření na posílení průhlednosti dlužnickových aktiv⁷. Posledním tématem se bude zabývat Zelená kniha, která má být vydána v roce 2007.

Problémy spojené s přeshraničním vymáháním dluhů mohou ve svých důsledcích ztížit volný oběh peněžních platebních příkazů v rámci Evropské unie i řádné fungování vnitřního trhu. Opožděné platby a neplacení ohrožují zájmy podniků i spotřebitelů. Rozdíly v účinnosti vymáhání dluhů v rámci Evropské unie mohou též způsobit narušení soutěže mezi podniky, podle toho, zda působí v členských státech, které mají účinné systémy výkonu peněžních platebních příkazů, nebo v členských státech, kde tomu tak není. Je tudíž třeba zvážit přístup Společenství k této otázce.

2. MOŽNÉ ŘEŠENÍ: EVROPSKÝ SYSTÉM PRO OBSTAVENÍ BANKOVNÍHO ÚČTU

Možným řešením by bylo zavést evropský příkaz k obstavení bankovního účtu, který by věřiteli umožnil zajistit dlužnou nebo vymáhanou peněžní částku tím, že by zabránil výběru nebo převodu peněžních prostředků, které by jeho dlužník měl uložené na jednom nebo

¹ Terminologická poznámka: Termín „obstavení“ v této Zelené knize označuje postup, kterým se obstaví nebo zmrazí movité věci dlužníka, které jsou v rukou třetí strany, a zabrání se tomu, aby se třetí strana vzdala držby těchto věcí.

² Nařízení (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000, Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

³ Rozhodnutí ESD ze dne 21.5.1980, C-125/79 (*Denilauer*)

⁴ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu, Úř. věst. C 33, 31.1.1998 s. 3.

⁵ Viz sdělení (pozn. 1), s. 14s.

⁶ Program opatření pro provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v občanskoprávních a obchodních věcech, Úř. věst. C 12, 15.1.2001 s. 1, 5.

⁷ Studie č. JAI/A3/2002/02. Závěrečná zpráva je dostupná na adrese http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

několika účtech na území Evropské unie⁸. Takový příkaz by měl jen ochranný účinek, tj. pouze by blokoval dlužníkovy finanční prostředky na bankovním účtu, aniž by je převáděl na věřitele. Tento postup by závisel na podmínkách pro vydávání příkazu včetně přiměřené míry ochrany dlužníka. Příkaz k obstavení bankovního účtu vydaný v jednom členském státě by byl uznán a vykonatelný po celé Evropské unii, aniž by bylo nutné prohlášení vykonatelnosti.

Takový systém by mohl být zaveden vytvořením nového samostatného evropského postupu, který by doplňoval opatření existující v rámci národních právních systémů, nebo harmonizací národních pravidel členských států o obstavení bankovního účtu prostřednictvím směrnice. V případě směrnice by bylo nutno zavést další opatření, která by příkazu k obstavení bankovního účtu vydaného v jednom členském státě zajistila jeho uznávání a vykonávání po celé Evropské unii.

Rozhodnutí o tom, zda zahájit legislativní proces v této oblasti, bude předmětem posouzení dopadů, ve kterém bude analyzován rozsah problémů spojených s přeshraničním vymáháním dluhů a účinnost možných alternativ k evropským pravidlům. Návrhy nastíněnými v této knize není dotčen výsledek posouzení dopadů.

Otázka 1: *Myslíte, že je třeba nástroje Společenství k obstavení bankovního účtu jako prostředku ke zlepšení vymáhání dluhů v EU? Pokud ano, měl by jej vytvořit samostatný evropský postup nebo by měly být harmonizovány právní systémy členských států ohledně obstavení bankovního účtu?*

Otázka 2: *Domníváte se, že nástroj Společenství by měl být omezen na ochranné příkazy, které by bránily vybírání a převodu dlužných peněžních prostředků na účtech?*

3. POSTUP ZÍSKÁNÍ PŘÍKAZU K OBSTAVENÍ BANKOVNÍHO ÚČTU

3.1. Podmínky, za kterých věřitel může navrhnout vynesení příkazu k obstavení bankovního účtu

Vzniká otázka, ve kterém stadiu procesu vymáhání peněžní pohledávky by věřitel měl v evropském systému navrhnout vynesení příkazu k obstavení bankovního účtu. Jsou čtyři možné časové okamžiky, ve kterých by věřitel mohl navrhnout vynesení tohoto ochranného příkazu, aby chránil svá práva.

- před zahájením soudního řízení o podstatě nároku,
- současně se zahájením hlavního řízení,
- v kterémkoli pozdějším stadiu v průběhu soudního řízení a
- v období mezi vydáním příkazu v jednom členském státě a vydáním prohlášení vykonatelnosti příkazu v členském státě, kde je veden účet dlužníka.

⁸ Evropský příkaz by též mohl být používán ve vztahu k občanskoprávním nárokům vzešlým z podvodné nebo trestné činnosti.

Věřiteli by měla být poskytnuta maximální flexibilita tím, že by mu bylo umožněno, aby navrhl vynesení příkazu k obstavení bankovního účtu v libovolném stadiu postupu. V této souvislosti je třeba, aby se věnovala zvýšená pozornost přiměřené ochraně zájmů dlužníků, zejména při zvažování návrhu předběžného opatření před hlavním řízením. Příkaz k obstavení bankovního účtu v evropském systému by doplňoval stávající evropské nástroje v oblasti civilního soudnictví a byl s nimi slučitelný.

Otázka 3: *Měl by být příkaz k obstavení bankovního účtu k dispozici ve všech čtyřech výše uvedených případech v odstavci 3.1 nebo jen v některých z nich?*

3.2. Podmínky vydání

Příkaz k obstavení bankovního účtu by mohl být vydán soudem ve zkráceném řízení na základě návrhu věřitele; který by k tomu využil formulář pro návrh dostupný ve všech jazycích Společenství. Věřitel by nejprve musel přesvědčit soud, že má opodstatněný nárok vůči dlužníkovi (podmínka „*fumus boni iuris*“). Vymahatelné právo – soudní příkaz nebo veřejná listina – by měly postačit jako důkaz (oprávněnosti) nároku. Věřitel usilující o vydání příkazu k obstavení bankovního účtu dříve, než nabude vymahatelné právo, by musel poskytnout důkaz podporující jeho nárok.

Dále by věřitel musel prokázat naléhavost ve smyslu, že existuje skutečné riziko, že vymahatelnost pohledávky může být zmařena, pokud by tento příkaz nebyl vydán („*periculum in mora*“). Přitom je třeba důkladně zvážit rozdílnosti mezi právními systémy členských států, co do pravé podstaty této podmínky, a vzít v úvahu nutnost přiměřeně vyvážit zájmy věřitelů se zájmy dlužníků.

Aby byl dlužník chráněn proti ztrátě nebo škodě, měl by mít soud možnost požadovat na věřiteli, aby poskytl jistotu nebo kauci, pokud by bylo opatření v hlavním řízení zrušeno. Vzniká otázka, zda má být výše jistoty ponechána na uvážení soudu nebo určena podle vnitrostátního práva a zda může být uložena povinnost poskytnout jistotu, aniž by došlo ke sladění věřitelovy odpovědnosti za škody, které mohou vzniknout dlužníkovi při nesprávném použití obstavení v případě, že se nakonec věřiteli nepodaří prokázat jeho nárok.

Otázka 4: *Jaké břemeno by mělo být na věřiteli, aby přesvědčil soud, že jeho nárok vůči dlužníkovi je postačující k tomu, aby opravňoval vydání příkazu k obstavení bankovního účtu?*

Otázka 5: *Měla by naléhavost být podmínkou pro vydání příkazu k obstavení bankovního účtu ještě před vydáním exekučního titulu? Pokud ano, jak by tato podmínka měla být definována?*

Otázka 6: *Měl by soud mít diskreční pravomoc při vydání příkazu k obstavení bankovního účtu, aby mohl požadovat na věřiteli složení jistoty nebo bankovní záruky? Jak by se měla vypočítat výše takové složené jistoty/záruky?*

3.3. Výslech dlužníka

Dalo by se říci, že v souladu se současnou praxí v některých členských státech by dlužník neměl být před výkonem bankovního obstavení ani vyslechnut, ani informován o návrhu, neboť by to bylo v rozporu se záměrem zabránit přesunu peněz k případné škodě věřitele a nebyl by využit „okamžik překvapení“, který toto opatření nabízí. Dlužník by tedy byl

vyrozuměn o obstavení bankovního účtu zároveň s jeho výkonem a měl by možnost vznést proti tomuto výkonu námitky.

Otázka 7: *Měl by být dlužník vyslechnut nebo informován před vydáním příkazu k bankovnímu obstavení?*

3.4. Podrobnosti ohledně vyžadovaných informací o účtu

Vzniká otázka, jakou povahu a jaký rozsah by měly mít informace o účtu (účtech) dlužníka, které by měl věřitel poskytnout při návržení příkazu k bankovnímu obstavení. Je zřejmé, že by měl uvést přesné jméno dlužníka. Je však obtížnější stanovit, jak podrobné informace o účtu jsou potřeba. Zvláště sporná je otázka, zda má věřitel uvést přesné číslo účtu (účtů). Vzhledem k tomu, že v některých členských státech jsou příkazy k bankovnímu obstavení vydávány bez těchto informací a že pro věřitele bude zjištění těchto čísel často představovat nepřekonatelnou překážku zdá se, že přesné číslo účtu (účtů) by nemělo být nevyhnutelným požadavkem. Nicméně informace poskytnuté věřitelem mají být dostatečně podrobné proto, aby umožnily bance identifikovat svého zákazníka a minimalizovat tak výskyt chybných zablokování v důsledku záměny totožností. Mělo by být zváženo, zda by kromě přesného jména dlužníka postačilo vyžadovat údaje o pobočce banky, kde je účet (účty) veden.

Otázka 8: *Jaké by měly být minimální informace požadované pro vydání příkazu k obstavení bankovního účtu?*

3.5. Otázky pravomoci

Vzhledem k tomu, že ve většině členských států soudy rozhodující v hlavním řízení jsou příslušné pro vydávání ochranných opatření, lze říci, že soud, který je příslušný ve věci samé podle příslušných pravidel práva Společenství, by měl být příslušný také pro vynesení ochranného příkazu v rámci evropského systému.

Kromě soudu příslušného v hlavním řízení by příkaz k obstavení bankovního účtu mohly vynést soudy členského státu, v němž má žalovaný bydliště, pokud se liší; a/nebo soudy členského státu, ve kterém je veden bankovní účet, proti kterému má být obstavení uplatněno.

Vzhledem k tomu, že cílem evropského nástroje by bylo napravit stávající situaci, ve které se věřitel musí obrátit na členský stát, ve kterém je účet veden, mohlo by být věřiteli případně umožněno, aby si vybral mezi různými fory uvedenými výše.

Otázka 9: *Souhlasíte s tím, aby soudy, které jsou ve věci příslušné podle příslušného práva Společenství a/nebo soudy v členských státech, kde jsou účty vedeny, byly příslušné k vydání příkazu k obstavení bankovního účtu? Měl by soud bydliště žalovaného být vždy příslušný pro vydání příkazu k obstavení i v případě, že není příslušný podle nařízení 44/2001?*

4. VÝŠE A MEZE PŘÍKAZU K OBSTAVENÍ V EVROPSKÉM SYSTÉMU

4.1. Částka, která má být zajištěna

Omezením obstavení na konkrétní částku spíše než umožněním zablokování celého zůstatku účtu věřitele na jeho účtu (účtech) by se předešlo zneužití a zajistila by se přiměřenost. Částka by měla být založena na částce nárokové věřitelem (včetně úroků a soudních výloh

věřitele). Bylo by třeba zvážit, do jaké míry by měly být obstavením zajištěny další částky, zejména budoucí platby úroků a výlohy věřitele při návrhu a výkonu obstavení (výdaje právníků, vykonavatelů a banky (bank)).

Otázka 10: *Domníváte se, že obstavení by mělo být omezeno na konkrétní částku? Pokud ano, jak by tato částka měla být určena?*

4.2. Náklady bank

Lze konstatovat, že výkonem bankovního obstavení a sledováním zůstatků na účtu věřitele vznikají bankám určité náklady. Lze rovněž tvrdit, že by banky měly provádět obstavení v rámci veřejné služby a absorbovat související náklady do svých provozních nákladů. Banky také bývají věřiteli nebo mají věřitele jako zákazníky, takže též mají zájem na úspěšném vymáhání pohledávek. Je tedy otázka, zda by se bankám mělo platit za to, že plní svou funkci ve vztahu k obstavením, a - pokud ano – zda by pro částku, na kterou by měly nárok, měla být stanovena mez na národní nebo evropské úrovni. Bude též třeba uvážit, zda by věřitel měl mít povinnost zaplatit bance před výkonem obstavení nebo zda by banka měla odečíst splatnou částku z obstaveného účtu.

Otázka 11: *Domníváte se, že by se bankám mělo platit za výkon příkazu k obstavení? Pokud ano, měla by být stanovena mez pro částku, na kterou by měly nárok? Měl by věřitel mít povinnost zaplatit bance předem anebo by dlužná částka měla být odečtena od kreditního zůstatku obstaveného účtu?*

4.3. Obstavení několika účtů, společných a sběrných účtů

Pokud chce věřitel blokovat zároveň několik účtů vedených v jednom nebo několika členských státech vzhledem k tomu, že zůstatek na jednom účtu by mohl být nedostatečný na pokrytí nároku, vzniká otázka, zda a jak by částky zadržené na každém z těchto účtů mohly být limitovány, aby se předešlo obstavení dvojnásobku nebo trojnásobku dlužné částky. Tento problém je podobný situaci, která již existuje v některých jurisdikcích, kdy obstavení doručené do ústředí banky obstaví všechny účty v jejích pobočkách. Jednou možností, jak řešit tento problém, by bylo zajistit převedení dlužné částky na samostatný účet a odblokovat zablokované účty. Bylo by třeba zvážit otázku, jak by takový systém fungoval u různých bank a v různých členských státech.

Vzniká též otázka ohledně obstavení společných účtů, např. účtů na jméno obou manželů, a sběrných účtů, tj. účtů, na kterých majitel účtu uchovává peníze jménem dlužníka.

Otázka 12: *Pokud se má příkaz k obstavení rozšířit na několik účtů, jak má být částka určená k zadržení rozdělena mezi všechny tyto účty?*

Otázka 13: *Jak se má postupovat při obstavení společných a sběrných účtů?*

4.4. Částky vyloučené z exekuce

Za účelem ochrany dlužnickovy důstojnosti a jeho rodinného života musí být některé částky vyloučeny z exekuce, zejména částka, kterou si může dlužník ponechat pro účely své výživy a výživy své rodiny. Musí být tedy projednáno, ve kterém okamžiku by taková částka měla být stanovena a jakým způsobem. Zda soudcem, který vynese příkaz k obstavení, donucovacím orgánem, který jej vykonává, nebo bankou, na které je účet veden? Měla by tato záležitost být řešena z moci úřední nebo pouze na základě žádosti dlužníka? Otázkou zůstává, jak by tato částka měla být definována a vypočítána - podle zákona členského státu, ve kterém

byl příkaz vyneseno, podle zákona členského státu, kde je účet veden, nebo podle harmonizovaného evropského režimu, který by musel stanovit částky přiměřeným způsobem např. podle generického pravidla nebo indexovaného pravidla.

Otázka 14: *Měla by být otázka vyloučení určitých částek z exekuce řešena z moci úřední při výnosu/výkonu obstavení nebo by břemeno mělo spočívat na dlužníkovi, aby na tomto základě podal námitku? Jak a kým by částka vyloučená z exekuce měla být vypočítána a na jakém základě?*

5. ÚČINKY PŘÍKAZU K OBSTAVENÍ

5.1. Provádění

Jakmile je příkaz k obstavení vystaven soudem v některém členském státě, vzniká otázka, jak má být prováděn. Vzhledem k potřebě jednat rychle a vzhledem k čistě ochranné povaze tohoto nástroje navrhujeme, aby obstavení nabylo účinku přímo po celé Evropské unii, aniž by k tomu bylo nutné použít nějaké zprostředkující postupy (jako je prohlášení vykonatelnosti) v dožadovaném členském státě.

Bude třeba uvážit způsoby doručení rozhodnutí o obstavení ze soudu, který je vydá, do banky, ve které je veden účet, který má být zablokován. Musí se jednat o postup, který zajistí rovnováhu mezi zájmem věřitelů o rychlé doručení a zájmem dlužníka a banky o minimalizaci počtu nepodložených obstavení. Přeshraniční doručování dokumentů se řídí nařízením 1348/2000⁹, které stanoví přímé doručení příkazu k obstavení ze soudu do banky poštovní službou. Tato metoda již umožňuje poměrně rychlé doručování soudních rozhodnutí, je však třeba dále zvážit otázku, zda je možno využít elektronické komunikace k dalšímu zrychlení procesu doručování. Pro dosažení cíle politiky, kterým je zefektivnit zmrazení účtů, navrhujeme, aby bankovní obstavení bylo prováděno elektronicky ve všech svých stádiích nebo alespoň ve většině z nich, tj. od vydání příslušného soudního výnosu až po zablokování účtu bankou. Bylo by třeba zhodnotit, jaké mechanismy bude nutné navrhnout, aby byla zajištěna dostatečná míra bezpečnosti během přenosu údajů a zda by využití elektronického podpisu stačilo k ověření totožnosti a příslušnosti vystavujícího orgánu a zaručení přesnosti přenášených údajů.

Mělo by se rovněž zvážit, jakým časovým limitem by se banka měla řídit při provádění obstavení, tj. zda by měl být účet zablokován bezprostředně poté, co banka obdržela příkaz k obstavení, nebo do určité doby po obdržení tohoto příkazu, a jak by se měly vyřizovat transakce, které byly započaty před doručením příkazu do banky.

Na bankách by se mělo požadovat, aby informovaly příslušné donucovací orgány, zda obstavení mělo dopad na nějaké finanční prostředky na zablokovaném účtu (účtech) dlužníka. V ideálním případě by tyto informace byly též přenášeny elektronicky. V této souvislosti bude třeba zvážit, jak může být v tomto procesu zaručena přiměřená míra ochrany údajů a bankovního tajemství.

⁹ Nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech; Úř. věst. L 160, 30.6.2000 s. 37.

Otázka 15: *Domníváte se, že by měl být pro příkaz k obstavení zrušen exequatur (doložka vykonatelnosti)?*

Otázka 16: *Jak by měl být příkaz k obstavení doručen ze soudu, který jej vydá do banky, ve které je účet veden? Jaký časový limit by měla banka dodržet při provádění obstavení? Jaký účinek by měl mít příkaz k obstavení na již probíhající operace?*

Otázka 17: *Domníváte se, že okamžikem doručení obstavení by mělo být povinností bank informovat donucovací orgány o tom, zda a do jaké míry obstavení úspěšně zabezpečilo peníze, které mají být dlužníkem zaplacený věřiteli?*

5.2. Ochrana dlužníka

Jakmile vstoupí příkaz k obstavení v platnost, musí být dlužník informován, že jeho účet byl zablokovan a musí mít právo vznést námitky proti obstavení nebo požádat o omezení výše pohledávky. Bude nutno zvážit, kdo by měl tyto informace sdělit dlužníkovi. Navrhujeme, aby dlužníkovi oficiálně zaslaly příslušné oznámení soud nebo donucovací orgány vykonávající obstavení. Očekáváme, že navíc v rámci obchodních vztahů mezi bankami a jejich zákazníky budou banky informovat dlužníka, jakmile bude obstavení provedeno.

Je jasné, že dlužník musí mít právo vznést námitky proti obstavení, ale bude třeba zvážit, který orgán bude příslušný k vyslyšení těchto námitek: soud, který vystavil bankovní obstavení, nebo soud v místě, kde je účet veden. Bude též třeba zvážit, zda důvody k námitkám (např. splacení dluhu, promlčení nároku) bude třeba harmonizovat na evropské úrovni a tím zajistit účinnost plánovaného nástroje. Navrhujeme, že by se přípustný základ pro námitku měl lišit podle toho, zda je obstavení vystaveno na základě stávajícího vymahatelného práva nebo bez ohledu na něj. Dále navrhujeme, aby pokud je obstavení vystaveno před započítáním soudního řízení v hlavním řízení, nebylo potvrzeno, pokud věřitel nedal podnět k zahájení hlavního řízení ve stanovené časové lhůtě (např. jeden měsíc).

Vzniká otázka, do jaké míry by věřitel měl nést odpovědnost, pokud se ukáže, že obstavení je neopodstatněné, a zda by jeho odpovědnost měla být harmonizována na evropské úrovni anebo ponechána národním právním systémům.

Otázka 18: *Kdy a kdo by měl dlužníkovi formálně oznámit, že obstavení bylo vystaveno a nabylo účinnosti?*

Otázka 19: *Mělo by obstavení být odvolatelné nebo zaniknout automaticky, pokud věřitel nepodá podnět k zahájení hlavního řízení ve stanovené lhůtě?*

Otázka 20: *Na jakém základě a do jaké míry by dlužník měl být oprávněn podávat námitky proti příkazu k obstavení? Který soud by měl být příslušný k vyslyšení dlužnickovy námítky proti obstavení?*

Otázka 21: *Měla by odpovědnost věřitele pro případ, že se ukáže, že obstavení je nepodložené, být harmonizována na evropské úrovni, pokud ano, jak?*

5.3. Roztřídění konkurujících si věřitelů

Pokud několik věřitelů soutěží o částky uložené na bankovním účtu věřitele, vzniká otázka, jaké postavení by různí věřitelé měli mít vně konkursního řízení. Některé členské státy dávají

přednost věřiteli, který doručí bance jako první ochranný příkaz, jiné členské státy uplatňují skupinovou zásadu podobnou rozdělování peněz v konkursním řízení. Bude proto třeba zvážit, zda by tato otázka měla být harmonizována na evropské úrovni nebo ponechána na právním systému členského státu, kde se výkon příkazu uskutečňuje. Podobná otázka vzniká, pokud jde o rozdělení příkazu k zmrazení účtu v souvislosti s trestním nebo správním řízením.

Otázka 22: *Měla by existovat evropská pravidla, která by určovala hierarchii navzájem si konkurujících věřitelů? Pokud ano, jaká zásada by se měla používat?*

5.4. „Transformace“ do prováděcího opatření

Věřitel, který zablokoval účet svého dlužníka cestou příkazu k obstavení, by mohl nakonec obdržet v hlavním řízení příkaz, který je vymahatelný v členském státě, v němž je účet veden, ať už prohlášením vykonatelnosti podle nařízení 44/2001 nebo poskytnutím potvrzení vydaného podle nového evropského postupu pro malé nebo nesporné nároky. Věřitel bude chtít, aby zadržené finanční prostředky byly převedeny na jeho účet nebo aby obdržel tyto peníze jiným způsobem. Bude třeba zvážit, jak může být obstavení v tomto případě transformováno na prováděcí opatření, kterým se uskuteční převod zadržené částky na věřitele.

Otázka 23: *Jak by příkaz k obstavení měl být transformován na prováděcí opatření, jakmile věřitel obdržel příkaz, který je vymahatelný v členském státě, v němž je účet veden?*